

ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา

อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษา เขต 14

ศศิ อินทร์สุวรรณ*

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 จำแนกโดยเพศ และประสบการณ์กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 จำนวนทั้งสิ้น 180 คนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Sample Random Sampling) ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย 123 คน โดยใช้ตาราง เครซี่และมอร์แกนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.80 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า (One-way analysis of variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1. การบริหารหลักสูตร 2. การจัดการเรียนการสอน 3. การประเมินผลการเรียน 4. การนิเทศภายในสถานศึกษา 5. การพัฒนาบุคลากร 6. การวิจัยและพัฒนา 7. การจัดทำโครงการทางวิชาการ 8. การจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ 9. การประเมินผลงานทางวิชาการ ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

ด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison) ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 30 ปี กับ ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 45 ปี ขึ้นไป ที่มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 14 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 45 ปี ขึ้นไป ($X = 4.07$) สูงกว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 30 ปี มีความพึงพอใจ ($X = 4.05$) ส่วนครูที่มีประสบการณ์การทำงาน คู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง
คำสำคัญ

ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความนำ

การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เพราะจะนำไปสู่การพัฒนาชีวิต พัฒนาตนเอง พัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศชาติ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศชาติก็ย่อมทำได้โดยสะดวก ราบรื่นได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว (กรมประชาสัมพันธ์, 2543 : 122)

นอกจากนี้ การศึกษาเป็นการพัฒนาคนให้สมบูรณ์พร้อมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ สามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้ การศึกษายังเป็นผลรวมของประสบการณ์ทั้งหลายที่บุคคลหรือกลุ่มคนได้เรียนรู้ การศึกษาช่วยให้สมาชิกในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นกระบวนการสร้างความเจริญเติบโตองอกงาม ดังนั้นเมื่อจะเริ่มพัฒนาชุมชน จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญแก่การศึกษาเป็นอันดับแรก ด้วยเหตุผลที่การพัฒนามนุษย์โดยการให้การศึกษาเป็นการปูพื้นฐานที่สำคัญสำหรับพัฒนาชุมชนด้านอื่น ๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้การศึกษาแก่เยาวชนของชาติ เพื่อจะได้นำความรู้ไปพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคม และประเทศชาติต่อไป

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดหลักการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิต 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง การกระจายอำนาจจะทำให้สถานศึกษามีความคล่องตัวมีอิสระคล่องตัวสามารถบริหารจัดการ ศึกษาได้สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพเป็นไปตามหลัก-การการกระจายอำนาจและการบริหารจัดการ โดยใช้ โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 9) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ 2546 มาตรา 35 ที่ กำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรา 34 เฉพาะที่เป็นโรงเรียนมีฐานะ เป็นนิติบุคคลผลจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ประกาศใช้ส่งผลให้เกิด การเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ตามแนวทางการ ปฏิรูประบบราชการที่มุ่งหวังจะเห็นการจัดการศึกษาจะเอื้อต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพสร้าง ความพึงพอใจแก่ประชาชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 10)

จากปัญหาที่พบดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่าความสามารถทางวิชาการจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข และประเด็นนี้เป็นผลโดยตรงจากการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง กับการให้ความรู้แก่นักเรียน อันประกอบด้วยขอบข่ายและภารกิจ ได้แก่ การวางแผนพัฒนา การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน การนิเทศการศึกษา การพัฒนาบุคลากรและการให้ขวัญกำลังใจ และการจัดทำระบบประเมินผลและระบบประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้ เกิดความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จในที่สุดเพราะการบริหารงานด้าน วิชาการซึ่งเป็นหัวใจของการบริหาร โรงเรียน และส่งผลเกิดความสำเร็จในที่สุด (ปริยาพร วงศ์ อนุตรโรจน์, 2553 : 1) ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าในฐานะเป็นครูผู้สอนทำหน้าที่รับผิดชอบ เห็นว่าครูมีบทบาทสำคัญในการบริหารงานวิชาการซึ่งประกอบด้วย การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยลักษณะของสื่อการเรียนรู้นี้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ต้องมีความหลากหลายทั้งสื่อธรรมชาติ ผู้เรียนรู้จัก วิธีการแสวงหาความรู้ มีแหล่งเรียนรู้จากชุมชน และท้องถิ่นมีระบบประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งภายใน และภายนอก และการเปิดโอกาสให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วม และมีการ แลกเปลี่ยนความรู้ในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่ ซึ่งการบริหารวิชาการดังกล่าวจะส่งผลต่อ สถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความ

สนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดอนกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 เพื่อนำผลจากการศึกษามาเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานวิชาการ และปรับปรุงการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนให้เป็นที่พึงพอใจต่อบุคลากรในโรงเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดอนกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดอนกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 กลุ่มประชากร คือ ครูผู้สอน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 โรงเรียน ในอำเภอดอนกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 จำนวน 180 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 โรงเรียน ในอำเภอดอนกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เคร็ชชีและมอร์แกน (Krejcie, R.V. and Morgan, D.W., 1970 : 608) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 123 คน
2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ และประสบการณ์ในการทำงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดอนกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดอนกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 ตามขอบข่าย 9 ด้าน (กมล, 2544 : 9) ดังนี้ 1. ด้านการบริหารหลักสูตร 2. ด้านการจัดการเรียนการสอน 3. ด้านการประเมินผลการเรียน 4. ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา 5. ด้านการพัฒนาบุคลากร 6. ด้านการวิจัยและพัฒนา 7. ด้านการจัดทำโครงการทางวิชาการ 8. ด้านการจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ 9. ด้านการประเมินผลงานทางวิชาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.5–1.0 และ หาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha Coefficeint) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอนคือ 1. ข้อมูลส่วนบุคคล 2. เนื้อหาที่จะทำวิจัย 3. ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 123 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 30 ปี มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระหว่าง 30–45 ปี และตั้งแต่ 45 ปี ขึ้นไป ตามลำดับ
2. ความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 ครูมีความพึงพอใจโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 พบว่าประเด็นที่น่าสนใจที่ควรนำมาอภิปรายมีดังนี้

1. การแสดงความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา

อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยมีความพึงพอใจในด้านการประเมินผลการเรียนมากที่สุด รองลงมา คือด้านการจัดการเรียน การสอน ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้าน การบริหารหลักสูตร ด้านการจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ ด้านการประเมินผลงาน ทางวิชาการ และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการจัดทำโครงการทางวิชาการ ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้าน ได้ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านการประเมินผลการเรียน โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้ครูวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล เนื่องด้วยมีการ ส่งเสริมการสร้างเครื่องมือวัดผลและหาคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ ด้านที่ 2 ด้านการจัดการ เรียนการสอน โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สนับสนุนให้ ครูจัดบรรยากาศและห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะโรงเรียนมีการจัดหาสื่อ และ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้จัดการเรียนการสอนอย่าง ด้านที่ 3 ด้านการวิจัยและพัฒนา โดยภาพรวมและรายชื่อ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญของการ ทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยทางโรงเรียนจัดหาหนังสือ เอกสารต่างๆ ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าอ้างอิงเพื่อ พัฒนางานวิจัยอย่างเพียงพอ ด้านที่ 4 ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ใน ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กำหนดวิธีการนิเทศโดยยึดหลักการพัฒนาคุณภาพของ ผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะทางโรงเรียนมีการนิเทศภายในสถานศึกษาทุกภาคเรียน และโรงเรียนมี การนำผลการประเมินการนิเทศมาแจ้งให้ครูทราบเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ หรือมาปรับปรุงพัฒนา ด้านที่ 5 ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เชิญวิทยากรจากภายนอกที่เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ในโรงเรียน เพราะทางโรงเรียนและทางสังกัด ได้มีการเชิญวิทยากรจากภายนอกที่เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ในโรงเรียนหรือสังกัด ด้านที่ 6 ด้านการ บริหารหลักสูตร โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดให้มีการ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น จัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่ม สาระ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง เพราะน่าจะมีการชี้แจงประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตร ของโรงเรียนให้บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนทราบอย่างทั่วถึง ด้านที่ 7 ด้านการจัดทำระบบ ข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ โรงเรียนกำหนดและวางแผนการบริหารงานสารสนเทศอย่างเป็นระบบ เพราะโรงเรียน อาจจะมีการกำหนดและวางแผนการบริหารงานสารสนเทศอย่างเป็นระบบ ด้านที่ 8 ด้านการ ประเมินผลงานทางวิชาการ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทำความเข้าใจกับบุคลากรในโรงเรียนถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินผลการดำเนินงานใน สถานศึกษา เพราะวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล จัดทำรายงานเผยแพร่ต่อสาธารณชนหรือหน่วยงาน

ต้นสังกัด ด้านที่ 9 ด้านการจัดทำโครงการทางวิชาการ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดให้มีการประเมินระหว่างจัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหา เพราะครู ชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการทางวิชาการของโรงเรียน ผู้บริหารควรวางแนวทางในการให้ครูได้มีโอกาสส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำโครงการทาง วิชาการอย่างทั่วถึง

2. ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน มัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจ สืบเนื่องมาจากครูที่เป็นเพศหญิงและเพศชาย ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของโรงเรียนอยู่เสมอ และมีโอกาสเข้าร่วมการอบรมที่ทางโรงเรียนและทางสังกัดจัดขึ้นอย่างเท่า เทียมกัน จึงมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชาติ อินตา(2550) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูวิชาการและครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา แม่ฮ่องสอน เขต 2 พบว่าผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนไม่ แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน มัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน พบว่ารายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย กับครูที่มีประสบการณ์การทำงานมาก อาจจะมีทัศนคติ ในความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน อาจจะขึ้นอยู่กับเพศและ ประสบการณ์การทำงาน ครูผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ควรจะตระหนักถึงข้อดีข้อเสีย ที่นักเรียนจะได้รับโดยตรงและทางอ้อม ซึ่งแต่ละฝ่ายมีเกี่ยวกับงาน วิชาการ ซึ่งจะส่งผลแก่นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จะช่วยให้ทั้งสอง ฝ่ายคือทั้งครูและผู้บริหารได้เห็นภาพรวมที่สมบูรณ์ของในการบริหารงานวิชาการได้มากขึ้น จึง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงปรับเปลี่ยนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ทำให้ครูที่มี ประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 30 ปี กับ ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 45 ปี ขึ้นไป ที่มี ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 45 ปี ขึ้นไป ($X=4.07$) สูงกว่า ครูที่มีประสบการณ์

การทำงาน ต่ำกว่า 30 ปี มีความพึงพอใจ ($X = 4.05$) ส่วนครูที่มีประสบการณ์การทำงานอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของประยูร จันทร์เดช (2549) ที่ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการจัดการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนพัทยารุณทยสังักัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าครูที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

ด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังักัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากร โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทาง การพัฒนาบุคลากร อาจจะสำรวจความต้องการในการพัฒนาของครูทุกคน หรือจัดให้ครูได้ศึกษาดูงาน หรือให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนาบุคลากร

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ครูมีความพึงพอใจในระดับมาก ไม่มีประเด็นใดเลยที่ครูมีความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งแสดงว่าในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จในระดับสูงเท่าที่ควร จึงควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังักัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 เพื่อให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังักัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผลจากการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการในด้านการจัดทำโครงการทางวิชาการ ครูมีระดับความพึงพอใจต่ำที่สุด จึงควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาจากการจัดทำโครงการทางวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต สังักัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 อย่างจริงจัง

เอกสารอ้างอิง

กมล ภูประเสริฐ. 2544. *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทจำกัด ก.พล (1996) .

_____. 2545. *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสริมสิน ฟรีเพรส ซิสเต็ม.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2536. *การกระจายอำนาจการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

_____. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2552. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

_____. 2545. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. 2546. คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

เจริญ บางเสน. 2549. แนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการ. เอกสารประกอบการอบรมตาม
โครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

ประชุม รอดประเสริฐ. 2542. การบริหารโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: เนติกุล
การพิมพ์ (2541) จำกัด.

ประภาส รักด้วง. 2549. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา
โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอปลายพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี
ปีการศึกษา 2548. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปราชนา กล้าผจญ. 2543. 88 คู่ทางสู่ความสำเร็จของนักบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร.
บริษัทเฮลโล่การพิมพ์.

ปรานอม ทองคำ. 2550. ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา
อิสลาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พรรณี ช. เจริญ. 2545. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: เมธีพิปส์.

รุจิร ภู่อาระ และจันทราณี สงวนนาม. 2545. การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: บริษัท บิ๊ก พอยท์ จำกัด.

อุทัย บุญประเสริฐ. 2540. หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ เอส. ดี. เพรส. (โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์) .

อภิชาติ อินตา. 2550. ความพึงพอใจของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2.

